

СЕКРЕТОРНА ФУНКЦІЯ ІНТРАТОРАКАЛЬНОГО ШЛУНКУ У ХВОРОГО ПІСЛЯ ЕЗОФАГОГАСТРОПЛАСТИКИ

Винниченко І.О.

Кафедра хірургічних хвороб,
обласний клінічний онкологічний диспансер.

ЦІЛЬ: Визначити зміни в секреторній активності шлунку, підготованого та переміщеного в грудну порожнину в ході операції езофагогастропластики. **МЕТОДИКА:** Вивчено кислотність шлункового соку у 12 хворих раком грудного відділу стравоходу шляхом 24-годинного рН моніторингу в антральному та фундальному відділах органу за допомогою апарату Digitrapper MD. Отримані дані проаналізовані за допомогою пакету прикладних програм (Gastrosoft). Загальний об'єм соку, його базальна та стимульована кислотність досліджені після евакуації шлункового вмісту.

РЕЗУЛЬТАТИ: Середня кислотність шлункового соку складає $4,2 \pm 1,2$ протягом 63% часу доби. Відмічено зменшення питомої ваги часу реєстрації в проміжку $\text{pH} < 3$ та збільшення в проміжку $\text{pH} > 6$ в порівнянні із передопераційним періодом. Об'єм шлункового соку, його базальна та максимальна кислотопродукція була зниженою, що корелювало із передопераційним рівнем та методикою формування трансплантату (у вигляді 2/3 шлунку чи трубки із великої кривизни). **ВИСНОВКИ:** Вимушена при езофагогастропластиці двохстороння стволова ваготомія, погіршення кровозабезпечення слизової мобілізованого та переміщеного в грудну порожнину шлункового трансплантату, а також видалення частини кислотопродукуючої зони призводить до зміни його рН-профілю та кислотопродукції в ранньому та найближчому післяопераційному періодах.